

STRUČNÉ ZÁSADY VÝSLOVNOSTI

V jednotlivých jazycích uvádíme pod A. písmena, označující v češtině samohlásky, pod B. souhlásky. Nejprve je cízi písmeno, za pomlčkou jeho česká výslovnost (náhradní); za dvojteckou potom příklad a v závorkách výslovnost. — Uvádějí se zpravidla jen ty případy, jež jsou doloženy ve jménech našeho atlasu.

ALBÁNSTINA

- A. ě — neurčitá hláska, ä: Vlorě (vlorä, tj. vlo-r, event. vlo-ra).
 y — odlišné od i, podobné y polskému, y: Qytet (tytet).
 B. ç — č: Korčë (korčä).
 gj — d: Gjirokastér (dirokastär).
 nj — ñ: Lushnjë (lušňä).
 q — t: Peqin (petín).
 sh — š: Shetaj (šetaj).

ANGLIČTINA

Rozdíl mezi podobou psanou a mluvenou je v angličtině velmi znacný; přitom nelze poměr písmena a hlásky zachytit do jednoduchých pravidel (totéž písmeno se vyslovuje v různých slovech různě).

BULHARŠTINA (přepis z azbuky)

- A. å — je hláska neurčité povahy, nahrazuje tvrdý znak azbuky (běžně lze vyslovit a): Tårnovo.
 B. di, ti, ni se vyslovují tvrdě: Vidin (vidyn).
 nj — ñ: Dolna Banja (dolna baňa).

DÁNSKINA

- A. a — ä (někdy): Skagen (skä'jen).
 å — o: Ålborg (olbor).
 ae — á: Praestø (prástö).
 ej — aj: Vejle (vajle).
 ø — ö: Rønne (röne).
 B. d — vysouvá se po l, n, r: Roskilde (roskile); někdy z: Tisted (tystez).
 g — někdy j: Skagen (skä'jen).
 th — ts: Thule (tsule).
 av atd. — dvojhálska au atd.: København (köbenhau'n).
 , — (odsuvník) označuje zvláštní dánskou hlásku, tzv. ráz.

FINŠTINA

- A. ä — ä: Ähtäri.
 aa — á: Vaasa (vása).
 ää — á (event. é): Hyvinkää (hüvinkä).
 ai — aj: Raistakka (rajstaka).
 ee — é: Hämäläinen (häménlinna).
 ei — ej: Seinäjoki (sejnäjoki).
 ie — je: Pellokenniemi (pelkosenjemi).
 ii — í: Viiala (vijala).
 ö — ö: Kaskö.
 ui — uj: Kuivaniemi (kujvanjemi).
 uu — ú: Joensuu (joensú).
 y — ü (event. i): Sodankylä (sodankülä).
 B. h — ch: Pihtipudas (pichtypudas).

FRANCOUZŠTINA

- A. á — á: Neufchâteau (nöfšátó).
 ae — a: Caen (kan).
 ai — e: Roubaix (rube).

- aïn — en: Saintes (sent).
 áo — ó: Saône (són).
 au — ó: Montauban (montóban).
 ay — é: Annonay (anoné).
 e — nepřizvučné, často nehasné: Redon (r'don).
 é — e: Évreux (evrő).
 è — é: Sète (sét).
 ê — é: Angoulême (angulém).
 eau — ó: Montereau (mont'ró).
 ei — é: Seine (sén).
 em, en — an: Wissembourg (visanbúr),
 eu — ö: Périgueux (perigó).
 í — í: Nîmes (níym).
 ie — je, jé: Vienne (vjen).
 im, in — en: Quimper (kenpér).
 ô — ó: Vendôme (vándóm).
 oi — oa, n, ua: Poitiers (poafjé, též puatjé).
 ou — u, ú: Soulac (sulak).
 oy — oa nebo ua: Troyes (troa, též trua).
 u — ü: Arudy (arúdy).
 un — ón: Verdun (verdón).
 y — i, j: Vichy (viši), Yonne (jon).
 Na konci slov se odsouvá e: Valence (valans), es: Rennes (ren).

- B. c — před e, i, y je s: Nancy (nansi), jinak k: Soulac (sulak).
 g — s: Montluçon (monlüson).
 g — před e, i, y je ž: Montargis (montarži), jinak g.
 gn — ñ: Cognac (koňák).
 gu — g (před e, i, y): Longuyon (longijon).
 h — nevyslovuje se: Le Havre (l'ávr).
 ch — š: Rochefort (rošfórt).
 j — ž: Dijon (dyžon).
 ill — j: Marseille (marsej), ale Lille (lil).
 qu — k: Quimper (kenpér).
 s — mezi samohláskami z: Besançon (b'zanson).
 tz — s: Metz (mes).
 Zdvojené souhlásky se nevyslovují.
 Na konci odpadají mnohé souhlásky. Strasbourg (strasbúr), Paris (pari), ale na př. Aix (eks).

HOLANDŠTINA A VLÁMŠTINA

- A. aa — á: Maastricht (mástricht).
 e — jako v němčině se vysouvá v nepřizvučných slabikách: Meppel (mepl).
 ei — ej: Eindhoven (ejndhófn).
 ij — ej: Nijmegen (nejméchn).
 oe — u: Roermond (rúrmont).
 oo — ó: Oostende (óstende).
 u — ü: Utrecht (útrecht).
 B. g — ch: Gent (chent).
 v — f: Venlo (fenló).
 w — v: Zwolle (zvole).

INDONÉŠTINA

- B. dj — d: Djakarta (dakarta).
 tj — t: Tjirebon (firebon).